

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Azt szeretném kérni Önöktől, hogy nézzenek körül. Nézzenek körül, és mondják meg, hogy kiket látnak. Elmondjam, hogy én mit látok? Nem sósavat az ember „pofájába” önteni vágyó öreg urakat, nem gyilkosokat, akik mostanság székházakat védenek. Nem. Én a Hazájukat szerető polgárokat, demokratákat, összefogás pártiakat látok, és ennek nagyon örülök!

Tisztelt Honfitársaim!

Köszöntöm én is Önöket a Magyar Szocialista Párt Kecskeméti Szervezetének ünnepi megemlékezésén. Megemlékezünk azokról a Hazafiakról, akik egy kivételes történelmi eseményt vittek végbe, melyre mindig is emlékezni akarunk.

1848. március 15-e nem csak egy nap a naptárban. Szimbolizálja számunkra az átalakulást, a forradalmat és a szabadságharcot is. És nem fülkeforradalomról, illetve egyetlen ember fejében lejátszódó szabadságharcról beszélünk. '48 hősei valóban küzdöttek egy szebb és jobb Hazáért.

Ma 165 évvel ezelőtt az éjszaka folyamán Petőfi Sándor az alábbi sorokat írta:

„Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok!”¹

A forradalmi hangulat pillanatok alatt végigsöpört a városon.

Petőfiék megírták a 12 pontot, mely azóta is hordoz magában aktualitásokat.

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.

Ráismernek a mai helyzetre? Amikor ismét pártállami múltat is idéző módon viszonyul a hatalom a sajtóhoz?

2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.

Kapják vissza a minisztériumok azt a kis önállóságukat, melyek korábban megvoltak. A szakmai döntések ott szülessenek, ne a kedves vezető dolgozószobájában!

3. Évenkénti országgyűlést Pesten.

Ha évenként nem is, de az elmúlt több mint 20 éve alatt bevált 4 évenkéntihez ragaszkodunk. Ne lépjünk a diktatúra útjára!

4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.

Hiszen egyenlők vagyunk, jogokkal – és természetesen kötelezettségekkel.

5. Nemzeti őrsereg.

Hazánknak legyen serege, ne pedig a miniszterelnöknek és a házelnöknek!

6. Közös teherviselés, 7. Urbéri viszonyok megszüntetése.

A gazdagok nagyon jól jártak az egykulcsos személyi jövedelemadóval, és a rezsicsökkentéssel is. De Hazánkban 4 millió szegény él, százezrek éheznek, közülük tízezer gyermek.

És a többi pont:

8. Esküdtszék, képviselőlet egyenlőség alapján.

9. Nemzeti Bank.

10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.

11. Politikai statusfogyók szabadon bocsáttassanak.

12. Unio.

Mind a Nemzeti dal, mind a 12 pont elhangzott a Pilvax Kávéházban, a Nemzeti Múzeumnál, az egyetemen. Követelték Táncsics szabadon bocsátását, este a Nemzeti Színházban a betiltott Bánk bán előadását. Közben a lázadó nép és haragja egyre nagyobb lett. A forradalom pedig megállíthatatlan.

Március 16-án már Bécsbe is eljutott a pesti forradalom híre, és engedtek a népnek. Így nevezték ki március 17-én Batthyány Lajost miniszterelnöknek, aki 23-án bemutatta kormányát.

Vasvári Pál az mondta:

„Nemzetünk mozgalma egy órához hasonlított. Rugóra volt szükség, mely a kereket gyors mozgásba hozza. S e rugó volt a pesti forradalom.”²

Úgy tűnt, hogy jó irányba mennek a dolgok. De 1848 nyarán a császár elég erőt érzett maga mögött ahhoz, hogy leverje a forradalmat. Szeptember 11-én Jellasics megindította fegyveres támadását Hazánk ellen.

A véres, több ezer honfitársunk halálát eredményező szabadságharcnak az 1849. augusztus 13-i világosi fegyverletétellel lett vége. De a császár nem nyugodott és október 6-án Aradon kivégezték a magyar forradalom és szabadságharc 13 tábornokát.

Mint minden háborút, harcot, a megbékélés időszaka kell, hogy kövesse. Így volt ez 1867-ben is, amikor az I. Ferenc József és a Deák Ferenc vezette delegációk megegyeztek a politikai, jogi, gazdasági kérdésekben.

Mire volt szükség a megegyezéshez? Az összefogásra, a változásra, a reményre és a biztonságra. Ugyanazokra, mint amelyekre mi is vágyunk napjainkban. És ebben a Magyar Szocialista Pártnak nagy a felelőssége.

Mutassuk meg mindenkinek, hogy össze tudunk fogni és a változás eredményeképpen Honfitársaink ismét érzik majd a reményt és a biztonságot!

Nem ígérünk felelőtlenül, nem ígérünk sokat. Így nem lesz újabb Magyar Tudományos Akadémia vagy még egy Lánchíd. Ezeket elődeink létrehozták számunkra és olyan értékeket képviselnek, melyekért köszönettel tartozunk Nekik. Ugyanakkor mindent elkövetünk majd azért, hogy ha az égiek letekintenek Hazánkra, akkor azt mondják: Érdemes volt 1848. március 15-én reggel felébredni!

És én miben reménykedem? Abban, amit Petőfi fogalmazott meg a Nemzeti dalban:

„A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez”³

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Időpont, helyszín: 2013. március 14. 16.30, Aradi vértanúk tere, Kecskemét
Beszédet mond: Riczu Péter (MSZP Kecskeméti Városi Szervezete, elnökségi tag)

Idézetek:

1. Petőfi Sándor: Nemzeti dal (1848)

2. Vasvári Pál

3. Petőfi Sándor: Nemzeti dal (1848)